

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αθήνα 27-10-2005

Αριθ. Πρωτ..... 3562 /εμ. 7

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΤΗΛ. 2106411526
ΦΑΞ 2106411523

Π ρ ο ς

Τους κ. Εισαγγελείς Εφετών και Πρωτοδικών

του Κράτους

Με αφορμή ερωτήματα που μας έχουν υποβληθεί αρμοδίως, σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 31 και 32 του Ν. 3346/2005 και συμπληρωματικά με τα όσα αναφέρονται στην 2725/εγκ. 3/5-7-2005 εγκύκλιό μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α) Σχετικά με το ερώτημα αν η διάταξη του άρθρου 32 του Ν. 3346/2005, σύμφωνα με την οποία κάτω από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται σ' αυτή παραγράφονται και δεν εκτελούνται επιβληθείσες ποινές μέχρι έξι (6) μηνών, ισχύει και προκειμένου περί αποφάσεων που έχουν επιβάλει συνολική ποινή που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, αν για τις επί μέρους πράξεις έχει επιβληθεί ποινή που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί νομολογιακά ήδη από πολλών ετών. Σύμφωνα λοιπόν με την

αρχή της αυτοτέλειας των επί μέρους ποινών, που έχουν συνεπιμετρηθεί στη «συνολική ποινή», γίνεται δεκτό ότι οι περί παραγραφής διατάξεις διαφόρων ειδικών νόμων, ως και του άρθρου 114 ΠΚ αναφέρονται στις επί μέρους ποινές, έστω και αν έχουν συνεπιμετρηθεί αυτές στη συνολική ποινή (βλ. ΑΠ 252/1968 Ποιν. Χρ. ΙΗ'419, ΑΠ 457/1968 Ποιν. Χρ. ΙΘ' 89, ΑΠ 460/1968 Ποιν. Χρον. ΙΘ' 91 για την ειδική παραγραφή που προέβλεπε ο Ν. 379/1968 και ΑΠ 499/1964 Ποιν. Χρον. ΙΔ' 588, ΑΠ 523/1964 Ποιν. Χρον. ΙΕ' 148, ΑΠ 122/1965 Ποιν. Χρον. ΙΕ' 359 για την ειδική παραγραφή που προέβλεπε το Ν.Δ. 4367/1964, καθώς και Ερμηνεία Ποινικού Κώδικα, εκδ. 2005 υπό το άρθρο 94 παρ. 45 σελ. 1189). Πρέπει συνεπώς και στην περίπτωση της «ειδικής παραγραφής» του άρθρου 32 του Ν. 3346/2005, να ισχύσουν οι ίδιοι κανόνες, ώστε η διάταξη να εφαρμόζεται, αν συντρέχουν και οι άλλες προϋποθέσεις και προκειμένου περί συνολικής ποινής που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, αν η ποινή που επιβλήθηκε για τις επιμέρους πράξεις δεν υπερβαίνει το όριο αυτό.

Β) Σχετικά με το ερώτημα περί της τύχης των αποφάσεων που έχουν επιβάλει συμπλεκτικά ποινή φυλακίσεως μέχρι έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή και ειδικότερα αν θα πρέπει να εκτελεστεί η απόφαση ως προς την περί χρηματικής ποινής διάταξή της, πρέπει να επισημανθεί ότι το ζήτημα δεν αφορά αποφάσεις, που δεν μπορούσαν να εκτελεστούν πριν την ισχύ του Ν. 3346/2005, γιατί όπως ήδη έχω αναφέρει στην 2725/εγκ. 3/ 5-7-2005 εγκύκλιο, ο νόμος αυτός δεν επέφερε αλλαγές στις ρυθμίσεις του Κ.Π.Δ., που προβλέπουν τα περί εκτελέσεως των αποφάσεων. Έτσι εφ' όσον η απόφαση δεν ήταν εκτελεστή, συνεχίζει να μην είναι, αφού με την αρχειοθέτηση, διακόπτεται απλώς η

διαδικαστική πορεία της υπόθεσης, που μπορεί να συνεχιστεί από το σημείο της διακοπής, αν συντρέξει περίπτωση νέας καταδίκης, εντός του οριζόμενου από το άρθρο 32 χρόνου. Αλλά και για τις αποφάσεις που ήταν εκτελεστές, δεν πρέπει κατά τη γνώμη μου να γίνει διαχωρισμός. Γιατί αν για μεν την στερητική της ελευθερίας ποινή η υπόθεση τεθεί στο αρχείο, αλλά ως προς την χρηματική ποινή η απόφαση να εισαχθεί στο αρμόδιο δικαστήριο, αν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο, τότε ανατρέπεται η πρόθεση του νομοθέτη να αποσυμφορήσει τα ακροατήρια από υποθέσεις που έκρινε ως μη σοβαρές. Θα υπήρχε άλλωστε στην περίπτωση αυτή η αντίφαση, να συνεχίζεται η διαδικαστική πορεία της υπόθεσης, μόνον για τη χρηματική ποινή, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 31 του ίδιου Νόμου, αν κατά μιας πράξεως απειλείται χρηματική ποινή τότε εξαλείφεται αυτό καθεαυτό το αξιόποινό της.

Γ) Σχετικά με το ερώτημα περί της τύχης των αποφάσεων για τις οποίες έχει ασκηθεί «απαράδεκτο ένδικο μέσο», έχω τη γνώμη ότι η διάταξη του άρθρου 32 δεν μπορεί να εφαρμοστεί αν προηγουμένως το αρμόδιο Δικαστήριο ή Συμβούλιο, δεν κρίνει περί του παραδεκτού αυτού. Πρέπει συνεπώς να αποσύρονται από το ακροατήριο ή να μην εισάγονται σ' αυτό και να αρχειοθετούνται οι σχετικές υποθέσεις, αν ασκηθεί νομίμως και εμπροθέσμως ένδικο μέσο, γιατί μόνον τότε έχουμε την προϋπόθεση του μη αμετακλήτου, που προβλέπει η παραπάνω διάταξη. Αντίθετα αν τίθεται θέμα απαραδέκτου η υπόθεση εισάγεται προς κρίση. Αν το δικαστήριο δεχθεί ότι το ένδικο μέσο ήταν απαράδεκτο, τότε δεν υπάρχει ζήτημα εφαρμογής του άρθρου 32 και η απόφαση θα εκτελεστεί κανονικά. Αν αντιθέτως το ένδικο μέσο γίνει τυπικά δεκτό, τότε η

υπόθεση θα αρχειοθετηθεί. Πρέπει στο σημείο αυτό να αναφερθεί ότι ήδη ο Άρειος Πάγος με σειρά αποφάσεών του, έκρινε ότι είναι απαράδεκτη η ενώπιόν του εισαγωγή αναιρέσεων αποφάσεων, που αφορούν τις περιπτώσεις που μπορούν να υπαχθούν στα άρθρα 31 και 32 του Ν. 3346/2005 και επέστρεψε τις σχετικές δικογραφίες προκειμένου να τεθούν στο αρχείο από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου.

Ο Αντισταγγελέας του Αρείου Πάγου

Βασίλειος Μαρκής

Κοιν.: κ. Εισαγγελέα Αναθεωρητικού Δικαστηρίου

Ε.Θ.